

ZA ZASEBNE KMETE ZELENA LUČ

Zaradi vse bolj očitnega zaostajanja zasebnega kmetijstva in kmečkega prebivalstva nasproti drugim dejavnostim in relativno ugodnejšemu materialnemu položaju nekmetijskega prebivalstva je občinska skupščina Ljubljana Moste-Polje že pred leti pričela boj proti vzroku in konkretnim oblikam takega stanja. Ta prizadevanja so bila do sedaj uspešna, še posebno pa bo pomembna njena vloga v sedanjem obdobju, ko se pripravlja petletni program družbenega razvoja, perspektivni program razvoja za petnajstletno obdobje ter končno tudi občinski akcijski načrt za kmetijstvo za leto 1972.

Kmetijska politika občinske skupščine je zasledovala nekoliko ciljev vsebovanih v sklepih in priporočilih iz leta 1968 v programu pospeševanja kmetijstva iz leta 1969, razen tega pa je ustanovila še sklad za pospeševanje kmetijstva.

Bistvene komponente kmetijske politike občinske skupščine so stalno splošno in strokovno izobraževanje, usmerjanje in kreditiranje proizvodnje v okviru razpoložljivih sredstev ter ne nazadnje v zelo elastični in načrtni davčni politiki, ki je že dolgo tega izgubila fiskalni značaj.

Do sedaj opravljene naloge in rezultati na teh področjih so ugodni. Občinski sklad za pospeševanje kmetijstva se je svojih obvez lotil zelo kompleksno. Predvsem v hribovitih predelih občine je izvedel široko akcijo izobraževanja, skupno z ostalimi skladi ljubljanskih občin pa se je lotil tehničnega izobraževanja kmetov v organizaciji kmetijske tehnične komisije pri mestni organizaciji Ljudske tehnike.

V široko dejavnost izobraževanja spadajo še številne strokovne ekurzije doma in v inozemstvu, tečajji

za kmečke žene in dekleta ter demonstracije uporabe gnojil.

S formiranjem strokovne pospeševalne službe v okviru obrata kooperacije AK-Barje so bili ustvarjeni ugodni pogoji za usmerjanje zasebne kmetijske proizvodnje. Rezultati se kažejo tudi tam, kjer je to pospeševalna služba že opravila ustrezne analize tal in tudi svetovala ustrezno porabo gnojil. Prav tako so kljub pomanjkanju kreditnih sredstev že opazni rezultati hranilno kreditne službe pri AK-Barje, čeprav bo problem kreditiranja verjetno uspešno rešen šele v prihodnjem letu ob še močnejši podpori sklada in večjega angažiranja bančnih sredstev. Tako močnejšo podporo predvsem pa sodelovanje bančnih sredstev pa bo zaradi izredno številnih zahtev treba še naprej sistematično razvijati.

Učinki pospeševanja zasebnega kmetijstva v občini so že dokaj vidni. Kažejo se v objektivih s sodobnim načinom pridobivanja mleka, boljši pripravi krme, nakupih plemenske

živine, lepem številu preusmerjenih kmetij, novih tehnologijah pri gojenju vrtnin in jagod itn. Pri tem pa ne smemo pozabiti naporov, ki jih je občinska skupščina vložila v urejanje komunalnih problemov v hribovskih vaseh, ki je s svojimi proračunskimi sredstvi ter s samoprispevki praktično rešila probleme prometne povezanosti, oskrbe z vodo in elektriko.

Kljub temu pa občinska skupščina meni, da bi bil učinek njenih ukrepov večji, če bi bilo zagotovljenih več sredstev in če bi bile akcije pristojnih organov še bolj usklajene. Zato je sprejela sklepe in priporočila, ki jih je razdelila v dve skupini. Prvič je zadolžila svoje službe in dejavnike na področju občine, drugič pa priporočila republikani in njenim organom sprejem določenih ukrepov. Zahteve in predlogi občinske skupščine so praktični, akcijski ter tudi sistemski, vse to pa v končni fazi zagotavlja uveljavitev ugodnejših pogojev za delo in razvoj zasebnega kmetijstva.

POGOVOR Z ALEKSANDROM VALIČEM SLOVENSKIM GLEDALIŠKIM IGRALCEM

Mož, ki je razpet med Talijinim hramom in ljubiteljstvom

Živi na Kodeljevem, dela v centru, vozi se v Polje, Zadobrovo, Senožeti in še kam – mislim na oddaljene kraje moščanske občine, kjer režira pri tamkajšnjih gledaliških skupinah, o katerih smo gotovo že slišali, ko so nastopale na stalnih revijah.

Z Aleksandrom Valičem se nisva pogovarjala toliko o njegovem delu v ljubljanski drami – na hitro mi je pokazal fotografije s predstave Diderota: Rameaujev nečak. Vemo, da je na vlogo lahko ponosen, Rekel ni nič. In vloga v Arzeniku in starih čipkah?

Ampak ta visoki mož za velikimi okvirji še malo ni komična pojava. S prekrizanimi koleno, z roko, ki rada zaide k čelu, daje vtis tudi zaskrbljenega meščana.

Že dolgo režirate? Da, že dolga leta. Komisije pri gledaliških skupinah se zberejo enkrat letno in takrat odločamo o programu. Zgodi se tudi, da je že vse dogovorjeno, ko ugotovimo, da nam manjka primernih igralcev. Premalo žensk, preveč moških ali obratno.

Takrat se moramo odločiti za kaj drugega. Naši igralci so večinoma delavci in ne morejo priti na vaje kdajkoli. Pa tudi jaz sem tako zaseden v gledališču, da je večjih zelo težko.

(Jaz omenim dobro voljo in vztrajnost. Odgovori mi: Dobra volja v včasih nezakurjenih prostorih, kjer vadimo, moja časovna stiska, vaje zvečer in v noč, naslednje jutro pa spet na delo – za to ni potrebna samo dobra volja). Ampak gre na bolje. Občina nam sedaj daje več denarja (kje so kustumi, scena), kot ga je dajala včasih. Ni samo to, da pač praviloma več trošimo povsod, vedno več potrebujemo in zahtevamo – deležni smo v vsakem primeru več pozornosti.

Saj ste videli, srečala sva se v Jelovškovi galeriji (tako sedaj imenujemo, prenovljeno kapelico Kodeljevega gradu), katere oživitve je še en dokaz za razumevanje občine.

(Na otvoritvi sem ga prosila za razgovor.) Trenutno se pripravljajo na uprizoritev Arzenika in starih čipk. Ni pozabil omeniti tovariša Benedičiča in njegovega dela pri uprizoritvah raznih predstav. Prišla sva na morebitno novo kino dvorano, na „upajmo drugačen, boljši, bolj odgovoren program“, na to, čemur se v teh dneh ne moremo izogniti: samoprispevek, na katerega rezultate ne bo (saj, kdo pa bi) radi čakali do pozabljenja, na ceste, ki so tudi tu in so tudi naše, na otroke na cestah (otroci „ceste dvojni pritisk“) – ne, o vremenu pa ni bilo govora. Tu za sedaj še nimamo kaj, smo brez moči.

Spomnil se je še marsikaj, ob čemer se Moščani verjetno tudi ne ustavljamo čisto neprizadeti.

(Ne bi imela več kaj vprašati. Čas med eno in drugo vajo v drami se je iztekel. Sedaj mu moram dati časa, da pride na svoje mesto.) Hvala. Alenka Lobnik

KRITIZIRATI - NIČ LAŽJEGA

V četrtek 11. novembra zvečer so se polnoštevilno sestali komunisti osnovne organizacije Zadvor. Ker je na vabilu pisalo, da bo na sestanek prišel tudi predsednik centralnega komiteja zveze komunistov Slovenije France Popit, so si vsi želeli, da bi bili ob določeni uri na mestu, kajti škoda bi bilo zamuditi zanimiv dnevni red. Ta je bil res zelo vabljiv: sprejem novih članov, razgovor s tov. Popitom in razprava o težah o socialni diferenciaciji; take točke niso vsak dan na dnevnem redu. Toda vse se ni uresničilo. Tovariša Popita ni bilo – iz opravičenih razlogov; drugi dve točki pa sta popolnoma uspeli. V zvezo so bili sprejeti dve mladinki in dva mladince, diskusija o socialni diferenciaciji pa je bila zelo plodna, živa in zelo realna. K temu je močno prispeval tudi sekretar komiteja Ljubljana Moste-Polje Franc Reje.

Najprej so člani sprejeli v svoje vrste mladince in mladinke in ob tej točki sprejeli tudi sklep, da bo to njihova stalna praksa, kajti člani so predlagali še številne druge mladinke in mladince, ki jih je treba sprejeti v vrste ZK in si to žele tudi sami. Duh po pomladitvi organizacije je bil živo prisoten, da ni bilo moč mimo njega. Prav je tako, taki koraki so revolucionarni in obetajoči.

Živa diskusija o socialni diferenciaciji in zaprtosti komunistov v ozke lokalne okvire je

bila tako realna, da velja o njej spregovoriti nekaj besed:

Vemo, da so komunisti iz Zadvora in okolice znani po svoji aktivnosti že iz predvojnega obdobja, iz let med vojno in po njej. Toda razmere so pripeljale do tega, da jih zadnje čase skoraj nihče več ni poslušal, čeprav so o težavah, napakah in posledicah tega stalno govorili. Kritizirali so stališče, češ naj partija vodi svojo politiko, oblast pa svojo, in menili, da je partija odgovorna za vse, kar se v državi dogaja, saj je bila

vendar partija tista, ki se je največ žrtvovala, da je do take oblasti prišlo. Zato je njena poglavitna skrb, da se taka oblast razvija še naprej. Veliko je bilo govora o tem, zakaj oblast ni učinkovita. Menili so, da zato, ker se premalo uveljavljajo načela marxizma-leninizma, premalo se poslušajo delovnega človeka: preveč nam solijo pamet razni strokovnjaki, preveč je strokovnih razprav, ki ne temelje na realnih razmerah. Proletarec je dobrodošel le takrat, ko ga potrebujemo. Tako pa ne moremo več naprej. Bomo uspeh naše revolucije spet spravili na kocko mednarodnega gospodarskega konzorcija? Mar se bo proletarec moral ponovno bojevati proti buržoaziji, to pot proti rdeči buržoaziji. Ne, samo v tem je rešitev, da bomo razvijali učinkovito oblast, stopili na prste tistim, ki povzročajo socialno diferenciacijo in upoštevali mnenje najširših delovnih množic! Problem našega gospodarstva je tudi naš skupni politični problem!

Komunisti in proletarci iz Most in Polja pričakujemo potrdilo o svojem mnenju tudi v dejanjih, za katere je poklicana oblast! Parola, po kateri naj vsak pomete pred svojim pragom ni dobra. Če problemi prestopajo lastne pragove, potem je treba zavihetati metlo tudi po

sosedovem dvorišču! Zdravo okolje se okuži od bolnega, to je stara resnica, ki jo moramo upoštevati.

Veliko so govorili tudi o referendumu. Ugotovili so, da je tak način reševanja problemov dober in zdrav. Odločno pa so nastopili proti tistim, ki ustvarjajo mnenje, da zbrana sredstva ne gredo vedno v tiste namene, za katere so sredstva zbrana. To je včasih žalostna resnica, toda pojavljajo se tudi parole, ki nimajo s to resnico nič skupnega. Tako so npr. nekateri nasprotniki iz kmečkih vrst, ki so tesno povezani s klerom, zdaj prinesli na dan zbiranje sredstev za graditev šolskih stanovanj v Sostrem, kar se je dogajalo pred več kot 20 leti – čeprav je znano, za kaj so se tedaj zbirala sredstva in za kaj so bila porabljena. Grajali so tudi tiste občane, ki so stalno tarnali o potrebi otroškega varstva, ko pa naj bi na zborih volilcev podprli taka prizadevanja, jih kratko malo na zbere volilcev ni bilo. Vse preveč je takih, ki znajo samo kritizirati in kričati, premalo pa takih, ki so pripravljene kaj pozitivnega tudi storiti. Da je lažje iz zapečka kritizirati kot na mokrem delati, pa je stara resnica, ki ji ni kaj dodajati.

Na koncu so se komunisti iz Zadvora dogovorili, da bodo svoja stališča formulirali v zapisniku in ga posredovali listu „Komunist“, naj ga objavi, kajti le tako bodo njihova stališča lahko prodrla skoz okvir, v katerem so nastala. Alojz Kastelic

NAJBOLJŠI V ŠTEVILKAH

Najboljša KS		
– po udeležbi	99,3 %	Klopce
– po glasovih „ZA“	97,9 %	Klopce
Najboljše volišče		
– po udeležbi	99,3 %	Klopce
– po glasovih „ZA“	97,9 %	Klopce
Najboljša mestna KS		
– po udeležbi	87,5 %	KS Bizovik
– po glasovih „ZA“	67,2 %	KS Zadobrova
Najboljše mestno volišče		
– po udeležbi	97,5 %	Družb. prostori Zagradišče
– po glasovih „ZA“	76,9 %	Papirnica Vevče (VE 28)
Prvo zaključeno volišče v šoli Besnica (VE 22/1)		
Rezultati za občino:		
% udeležbe	81,68 %	
% „ZA“ od vpisanih	60,38 %	
% „ZA“ od glasovalih	73,92 %	

DVE NOVI TELOVADNICI

Osnovni šoli Vide Pregarc in Polje sta po dolgih letih čakanja končno le dobili vsaka svojo telovadnico: 16. oziroma 18. novembra sta ju v nazočnosti številnih zastopnikov družbenopolitičnega in gospodarskega življenja slovesno izročila svojemu namenu predsednik občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje Polde Maček oz. predsednik IO TIS Ljubljana Tone Florjančič.

Šolarji in učitelji telesne vzgoje na obeh šolah so na svoji koži krepko čutili, kaj pomeni šola brez telovadnice. Sedaj ne bo treba šolarjem na šoli Vide Pregarc tekati k telovadbi v Titov dom in

poljski šolarji se pozimi ne bodo več drenjali v avli šole.

Poljska telovadnica je veljala 2.100.000 dinarjev, telovadnica pri šoli Vide Pregarc pa 1.800.000 dinarjev. Res je, da sta telovadnici nekoliko manjših dimenzij, kot to predvidevajo normativi, zato pa glede funkcionalnosti in notranje opreme popolnoma ustrezata svojemu namenu.

Na sliki levo vidimo otvoritveno slovesnost pri osnovni šoli v Polju, na desni pa enako slovesnost pri šoli Vide Pregarc.